

Medvedev: Rusko sa zlomiť nepodarilo - Západ sa musí zmieriť s tým, že končí

- CZ24 News | 3. července 2023

RUSKO: Dmitrij Medvedev o možnostiach prekonania krízy.

Prvá časť

Na Západe opäť spustili alarm a zo všetkých síl pokračujú v obviňovaní Ruska. Snažia sa všetci – od senilných pacientov s ťažkou rusofóbiou v americkom Senáte až po vetchého dementa v Bielom dome. Zdalo by sa, že všetko bolo už dávno povedané a urobené. Prečo západní politici opäť vypúšťajú všelijaké nezmysly o potrebe „mocného signálu“ ohľadne účasti kyjevského protektorátu v Severoatlantickej aliancii?

Samozrejme, že naši nepriatelia – vonkajší aj vnútorní – boli sotva spokojní s výsledkom nedávneho ozbrojeného povstania. Ďalšia vec je, že začiatok protiofenzívy pre západných politických debilov bol neočakávaný. Pevne verili v genialitu svojich inštruktorov, všemohúcnosť neobmedzeného financovania a silu vychvalovanej techniky NATO.

Napriek tomu, raz tu, raz tam, západní oficiálni predstavitelia, a niekedy aj nie veľmi, ale o nič menej odporní, tliachajú, že „Rusko už prehralo a my sme vyhrali“.

Fakty sú vážne veci, tam nie je miesto pre ilúzie. No najprv sa pozrime na ich argumenty:

1. Rusko je v izolácii

Vôbec nie. Veľmi aktívne sa rozvíjajú politické kontakty s Áziou, Afrikou a Latinskou Amerikou. Ich trhy sú otvorené, ich spoločnosti s nami napriek sankciám naplno spolupracujú. Blížil sa koniec éry všemohúceho dolára. Prechod na národné a digitálne meny je na programe dňa.

2. Ruská ekonomika sa rozpadá

V žiadnom prípade. Rast produkcie je oveľa vyšší ako v Európe. Inflácia je u nás pritom výrazne nižšia ako v mnohých západných krajinách. Blíži sa k historickému minimu a je na úrovni 2,9%. Do konca roka nestúpne nad 5%.

Mimochodom, závislosť na poľnohospodárskych produktoch a potravinách z našej krajiny je známa všade, a preto tie nekonečné kampane na tému „obilnej dohody“. Aj keď je už každému jasné, že v súčasnej podobe nie je potrebná a treba ju ukončiť. Naším partnerom aj tak pomôžeme, ale kŕmiť tučných európskych občanov nie je našou úlohou. Na to tam majú svoju starú a holohlavú „jaternicu“ a taktiež masu vysoko vzdelaných gynekológov, ktorí brilantne riadia európsku ekonomiku.

3. Rusko chcelo zadržiavať NATO a aliancia sa rozšírila o Švédsko a Fínsko

Toto je čistá lož. Nikdy sme sa nepokúšali obmedziť NATO. To nie je v našich silách a možnostiach a tieto dve škandinávské krajiny už boli s alianciou spojené. Vždy sme žiadali len jedno – brať do úvahy naše obavy a nepozývať bývalé časti našej krajiny do NATO. Najmä tie, s ktorými máme územné

spory. Náš cieľ je preto jednoduchý – eliminovať hrozbu členstva Ukrajiny v NATO. A my to dosiahneme.

Dnes dokonca aj nafetovaní vodcovia kyjevského režimu priznali, že v konfliktnom stave nebude „Banderokraina“ (ako je dnes zvykom nazývať jej hnijúce pozostatky) do aliancie prijatá. To však vedie k veľmi jednoduchému a smutnému záveru: ak štáty, ktoré bojujú nebudú prijaté do NATO, konflikt bude trvalý, pretože ide o existenciu Ruska.

Dôvody ich nevôle sú teda zrejmé. Rusko sa nedalo zlomiť, protiruský front zlyhal. A nie je to o politike, nie je to o stratégii, nie je to ani o taktike. Len sa blíži koniec. Odbila posledná hodina. Naši veční ideologickí oponenti sú krôčik od straty toho, čo si najviac cenia. V prvom rade je v stávke ich globálna dominancia, na ktorej majú po stáročia založený svoj blahobyť. Západní politici sa preto snažia vybičovať strach. Ale v skutočnosti sú orwellovské postavy z maštale — drzé anglické svine a iný dobytok im podriadený — sami v totálnom zvieracom horore. Chcú, ako vždy predtým, ukázať svoju silu svetu. No tentoraz ukazujú len vlastnú impotenciu. Je to zrejmé: ich čas vypršal. Nepatrí im už ani dnešok. A o zajtrajšku ani nehovoriac.

Druhá časť

Pozrime sa ďalej na možnosti prekonania krízy.

Vymenujem tri veci, ktoré je načas, aby si anglosaský svet konečne uvedomil.

Po prvé. Odpor voči kolektívnemu Západu sa stal globálnym. Roky 2022-2023 sa zapíšu do dejín ako čas najsilnejšieho civilizačného zlomu, vrchol existenčnej krízy ľudstva v 21. storočí. Jeho priamym dôsledkom bol začiatok špeciálnej vojenskej operácie na Ukrajine. To, čo sa teraz deje na Ukrajine a na Donbase, nie je len „regionálny konflikt“, ale niečo úplne iné. Toto je totálna konfrontácia medzi kolektívnym Západom a zvyškom sveta.

Po druhé. Konfrontácia bude veľmi dlhá a na krotenie tvrdohlavých (teda nás) je už neskoro. Tá tektonická porucha, ktorá vznikla v chápaní budúcnosti v rôznych častiach sveta, sa bude len zhoršovať. Nemusíte byť vizionárom, aby ste pochopili, že fáza konfrontácie bude veľmi dlhá. Konfrontácia bude trvať desaťročia. Jedným zo spôsobov, ako to vyriešiť, je tretia svetová vojna. Je to však zjavne zlé, pretože víťazi vôbec nemajú zaručený ďalší blahobyť, ako tomu bolo po predchádzajúcich svetových vojnách. S najväčšou pravdepodobnosťou jednoducho nebudú žiadni víťazi. Koniec koncov, nemožno považovať za víťazstvo svet, v ktorom nastala jadrová zima, viac ako milión miest leží v troskách, neexistuje elektrina kvôli transcendentnému elektromagnetickému impulzu a obrovské množstvo ľudí zomrelo na rázovú vlnu, svetelné žiarenie, radiačné žiarenie a rádioaktívna kontaminácia, kde vládnu hrozné epidémie a hladomor.

A tu upozorním na jednu vec, ktorú politici všetkých smerov neradi priznávajú: takáto Apokalypsa je nielen možná, ale aj dosť pravdepodobná. Prečo? Dôvody sú minimálne dva.

Svet je v oveľa horšej konfrontácii ako počas „Karibskej krízy“, pretože naši protivníci sa rozhodli skutočne poraziť najväčšiu jadrovú veľmoc – Rusko. Niet pochýb o tom, že sú to blázni, ale je to tak. A ďalší dôvod je celkom prozaický – jadrové zbrane už niekto niekde použil, čiže žiadne tabu

neexistuje!

Tretím spôsobom, ako vyriešiť tento totálny rozpor, je dlhodobo hľadať tie najťažšie kompromisy. Formovaním nového rešpektovaného a rešpektujúceho svetového poriadku, ktorý bude založený na rovnováhe záujmov všetkých krajín. Navyše to, samozrejme, nie je ten povestný „poriadok založený na pravidlách“, ktorý nemôže vyvolať nič iné ako dávivý reflex v každej krajine od Spojených štátov nezávislej.

A preto je tu otázka, čo sme pripravení urobiť, aby sme sa dostali z fázy totálnej konfrontácie. Sme skutočne pripravení hľadať rozumné kompromisy? Je to možné, ale s pochopením niekoľkých základných bodov.

Po prvé, naše záujmy by sa mali brať do úvahy v maximálnej miere: v zásade by už nemalo byť žiadne anti-Rusko, inak sa všetko skôr či neskôr skončí veľmi zle. Kyjevský nacistický režim musí byť zničený. Legislatívne zakázaný v civilizovanej Európe ako fašistický. Odhodený, ako zhnitý kus slaniny, na smetisko svetových dejín. Čo ho nahradí, nevieme, rovnako ako to, čo zostane z bývalej Ukrajiny. Ale Západ to bude musieť akceptovať, ak nechce apokalyptický koniec našej nedokonalkej civilizácie.

Po druhé, všetky ťažko vybojované výsledky totálnej konfrontácie musia byť konsolidované v novom dokumente, akým je Helsinský akt, ktorý ukončil slávnú konferenciu v roku 1975. Len samotné Helsinky, žiaľ, nie sú z pochopiteľných dôvodov vhodné. Teraz je pre nás Fínsko nepriateľská krajina, ktorú kedysi z bezmyšlienkovitosti vytvoril Lenin a dnes vstúpila do NATO. S Fínskom a jemu podobnými (ako Poľsko, pobaltské krajiny a samozrejme Británia) by bolo lepšie diplomatické styky dočasne úplne prerušiť, alebo aspoň nateraz znížiť ich úroveň.

Po tretie, je pravdepodobné, že bude potrebné dôkladná opätovná prestavba OSN a iných medzinárodných organizácií. A potom OSN upadne do zabudnutia ako inštitúcia, ktorá nenaplnila nádeje slobodných ľudí. A to už nehovorím o osude súčasných medzinárodných čudákov ako ICC, Rada Európy či OBSE. Tí už sú na smradľavom smetisku svetového vývoja.

AUTOR: Dmitrij Medvedev

[ZDROJ](#)

Překlad: NF